

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului Țîgîră Andrei prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Hîncești, sediul Central din 15 aprilie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Țîgîră Andrei xxxxx, născut la xxxxx
originar și domiciliat în mun. xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 16.01.2019- 15.04.2019;
2. Instanța de apel: 18.05.2019 - 17.09.2019;
3. Instanța de recurs: 27.11.2019 - 26.02.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Hîncești, sediul Central din 15 aprilie 2019, Țîgîră Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal și în baza acestei norme i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, s-a adăugat lui Țîgîră Andrei 1 (unu) an din pedeapsa neexecutată, de care a fost eliberat conform încheierii judecătoriai Chișinău sed. Rîșcani din 18.07.2017, astfel definitiv lui Țîgîră Andrei i s-a stabilit pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani în penitenciar de tip semiînchis.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Țîgîră Andrei, la data de 21.06.2018, aproximativ la ora 20:00 min, aflându-se în loc public, în apropierea blocului locativ situat pe xxxxx, intenționat fără motiv plauzibil, manifestând superioritate și desconsiderare față de cei din jur, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și normele de conduită general acceptate, a încălcat grosolan ordinea publică, iscând un conflict cu Rotam Nicolae, în cadrul căruia, având un comportament batjocoritor față de acesta, înjosindu-i onoarea și demnitatea personală, l-a numit cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat o lovitură cu capul în regiunea feței, l-a doborât la pământ, iar după, cu ajutorul unui cuțit de bucătărie, amenințându-l cu moartea, i-a aplicat o lovitură în regiunea bărbiei, cauzându-i

astfel conform raportului de constatare medico-legală nr. 201822P0304 din 22.06.2018, leziuni sub formă de vătămare corporală neînsemnată.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Țîgîră Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, conform indicilor: huliganismul, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și sănătății.

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, de către procurorul în Procuratura r-lui Hîncești, Sturzu Veaceslav, de către apărătorul Aftenii Marin în interesele inculpatului Țîgîră Andrei și de către apărătorul Spînu Oleg în interesele inculpatului Țîgîră Andrei .

2.1 Acuzatorul de stat a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie menținută condamnarea lui Țîgîră Andrei Gheorghe în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, aplicându-i o pedeapsă în temeiul sancțiunii acestei legi, sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani în penitenciar de tip semiînchis, iar cheltuielile de judecată în mărime de 448 lei pentru acte de expertiză și constatare, a le încasa din contul inculpatului Țîgîră Andrei.

În motivarea apelului acuzatorul de stat a indicat că deși, instanța de fond a constatat cu certitudine vinovăția lui Țîgîră Andrei, acuzarea consideră că sentința este criticabilă din motivul blândeții pedepsei stabilite și din motivul respingerii cerinței procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat.

Astfel, la stabilirea mărimii pedepsei cu închisoarea, instanța de judecată nu a da o apreciere juridică corespunzătoare circumstanțelor în care a fost comisă crima (aplicarea cuțitului în calitate de armă; starea de recidivă) și în special - persoana făptuitorului (existența antecedentelor penale nestinse).

Instanța de judecată nu a dat apreciere obiectivă circumstanțelor menționate mai sus, nu a luat în considerație persoana celui vinovat, modalitatea de comitere a infracțiunii, comportamentul inculpatului. Toate aceste momente determină necesitatea emiterii unei decizii de condamnare a inculpatului, cu aplicarea unei pedepse cu închisoarea mai aspră, ceea ce ar restabili echitatea socială și în special prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni din partea inculpatului.

Acuzarea este de părerea că, în această speță, blândețea pedepsei influențează în mod negativ asupra felului în care societatea percepe gradul de restabilire a echității sociale prin actul de justiție, iar reacția coercitivă a statului ca fiind una defectuoasă și ineficientă.

Un alt motiv de apel îl reprezintă respingerea de către instanța de fond a solicitării acuzării ca cheltuielile de judecată să fie încasate din contul inculpatului Țîgîră Andrei.

De fapt, acuzatorul de stat a orientat instanța de fond să dispună recuperarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului Țîgîră Andrei.

Cheltuielile de judecată din prezenta speță reprezentând 448 lei pentru acte de expertiză și constatare, nu se circumscriu excepțiilor prevăzute de art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, prin urmare, recuperarea lor urma a fi pusă în sarcina condamnatului.

Mai mult ca atât, legea procesuală prevede că achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare, adică legiuitorul a prevăzut compensarea cheltuielilor de judecată și în lipsa unei sentințe de condamnare, dar bazate pe constatarea dincolo de orice îndoială rezonabilă a vinovăției persoanei diferite justiției.

2.2 Apărătorului Aftenii Marin a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat pe motiv că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea cererii de apel s-a indicat că, declarațiile părții vătămate și a martorilor urmau a fi apreciate critic de către instanța de fond, la fel, s-a precizat că suprafața unde a avut loc încăierarea era acoperită de pietriș, iar conform Raportului de expertiză judiciară nr. 201822D0212 din 07.11.2018, care a fost efectuată în baza documentelor medicale a cet. Rotam Nicolae la rubrica „concluzii” este indicat: - în documentele prezentate au fost depistate leziuni corporale: plagă în regiunea barbei pe dreapta - leziune care putea fi cauzată în urma acțiunii traumatice a unui (or) obiect(e) dur-ascuțit, ori lovitură cu așa obiect, dacă obiectul ar fi fost fixat, ce se afla la sol și vârful lui ascuțit era cu direcția spre poziție verticală, iar corpul victimei avea cădere accelerată, ori alte acțiuni cu 14-16 ore înainte de examinare, se încadrează în timpul și circumstanțele arătate, leziunile corporale nu generează dereglări de sănătate mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale neînsemnate. Excoriații a brațului mâinii drepte, cutiei toracice, regiunii iliace pe dreapta, regiunea genunchilor - leziuni care au fost produse în urma acțiunii traumatice a unui(or) obiect(e) dur(e) contodent(e), sau lovitură cu așa obiect(e), ori alte acțiuni, cu 14-16 ore înainte de examinare. Leziunile menționate mai sus nu generează dereglări de sănătate mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale neînsemnate. Particularitățile morfologice și localizarea leziunilor menționate, nu exclud producerea și în urma căderii din poziție ortostatică pe suprafață plană regulată/neregulată, având corpul în mișcare accelerată.

Astfel, s-a indicat că, declarațiile părții vătămate precum că, Țîgîră Andrei i-a aplicat o lovitură de cuțit în regiune bărbiei sunt neveridice, or, la materialele dosarului nu există nici un corp delict, nu au fost administrate probe care ar indica direct că Țîgîră Andrei i-ar fi aplicat lovitura cu cuțitul.

Nu au fost efectuate percheziții, ridicări și prezentări spre recunoaștere, având în vedere că partea vătămată declară că ar recunoaște cuțitul.

Mai mult ca atât, Raportul de expertiză medico-legală menționat supra, indică că leziunile puteau fi provocate în urma căderii corpului pe o suprafață plană regulată sau neregulată. Locul incidentului este unul cu multe pietre, sticle, nu este asfalt curat.

Apelantul consideră că leziunile depistate la partea vătămată nu au fost cauzate cu aplicarea loviturii de cuțit, ci în urma căderii corpului pe suprafața menționată, fapt confirmat de raportul nominalizat.

Astfel, apărarea consideră că faptele invocate lui Țîgîră Andrei urmează a fi recalificate în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, deoarece nu și-a găsit confirmare prezența armei, de asemenea nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

2.3. Avocatul Spînu Oleg a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Țîgîră Andrei să-i fie recalificată fapta prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, în componența de infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă, în temeiul p. 11 art. 90 Cod penal.

În motivarea cererii de apel apărătorul a indicat că instanța de fond nu a apreciat probele corespunzător.

La materialele dosarului nu se ateste nici un corp delict care ar demonstra veridicitatea celor declarate de partea vătămată Rotarul Nicolae, prin urmare putem concludiona faptul că condamnatul Țîgîră Andrei nu a deținut la el în momentul conflictului un cuțit.

În concluziile raportului de constatare medico-legală nr. 201822P0304 din 22.06.2018 și raportul de expertiză medico-legală nr. 201822D0212 din 07.11.2018 prin care la Rotam Nicolae au fost depistate leziuni sub formă de plagă în regiunea bărbiei pe dreaptă, produsă în urma acțiunii unui obiect dur ascuțit, excoriații ale brațului mâini, drepte, cutiei toracice pe dreaptă, în regiunea iliacă pe dreapta, regiunea genunchilor, care nu generează dereglări de sănătate mai mult de 6 zile și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, nu este specificat expres faptul că plagă în regiunea bărbiei pe dreaptă, produsă în urma acțiunii unui obiect dur-ascuțit, este obținută în urma unei aplicări a cuțitului. Această plagă apărută pe corpul părții vătămate, putea fi obținută în urma interacționării cu alte obiecte care se aflau pe jos în urma altercațiilor.

Instanța de fond, eronat a reținut calificativul agravant al componenței de infracțiune huliganismul prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, prin care agravarea răspunderii penale este condiționată de calitatea agravantă a mijloacelor de săvârșire a infracțiunii: 1) armă; 2) alte obiecte pentru vătămarea integrității corporale, or la materialele cazului și nici din declarațiile martorilor nu rezultă aplicarea sau folosirea unui cuțit.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Vinovăția trebuie să se întemeieze pe probele admisibile, concludente și pertinente. Probele care stau la baza unei sentințe de condamnare trebuie examinate în cadrul procesului judiciar. Părțile trebuie să aibă accesul la toate piesele dosarului.

Analizând circumstanțele și probele administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, instanța de fond eronat li-a apreciat și greșit a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Țîgîră Andrei se încadrează componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța a reținut că, declarațiile părții vătămate Rotam Nicolae și declarațiile martorului Moroi Elena sunt veridice și le-a pus la baza sentinței de condamnare, și anume nu le-a pus la îndoială, deoarece au fost administrate în conformitate cu legislația procesual penală în vigoare, prin care a adus direct atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale condamnatului Țîgîră Andrei, indiferent de faptul că sunt depistate mai multe discrepanțe în declarațiile părții vătămate și a martorului acuzării Lidovscaia Măria, ba chiar mai mult nu a fost identificat corpul delict la care face referire partea vătămată și anume cuțitul.

Astfel, constatările și motivarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 15.04.2019, de condamnare cet. Țîgîră Andrei, urmează a fi apreciate critic.

În acest context, dat fiind faptul că Țîgîră Andrei anterior a fost condamnat la momentul săvârșirii infracțiunii ce i se impută acum, era în termen de probă, avocatul consideră oportun că față de acesta să fie aplicate prevederile art. 90 p. 11 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse pentru fapta comisă sub formă de amendă.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2019, au fost respinse, ca nefondate, apelurile apărătorului Aftenii Marin și a apărătorului Spînu Oleg în interesele inculpatului Țîgîră Andrei.

A fost admis parțial apelul procurorului, în partea încasării cheltuielilor de judecată și pronunțată în această parte o nouă hotărâre prin care a fost dispusă încasarea de la Țîgîră Andrei în folosul statului suma de 448 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest prevederile sentinței au fost menținute fără modificări.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Țîgîră Andrei a săvârșit infracțiunea pentru care a fost condamnat și anume, art. 287 alin. (3) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și anume:-declarațiile părții vătămate Rotaru Nicolae (f.d.124-125); - declarațiile martorului Lidovscaia Maria (f.d. 126-127);-declarațiile martorului Moroi Elena (f.d. 128 verso);- raportul de constatare medico-legală nr.201822P0304 din 22 iunie 2018 și raportul de expertiză medico-legală nr.201822D0212 din 07 noiembrie 2018, prin care la Rotaru Nicolae au fost depistate leziuni care nu generează dereglări de sănătate mai mult de 6 zile și se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d. 13-14; 92-93); - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.06.2018 a drumului de acces spre baza de metal din mun. Hîncești fiind examinat locul unde a fost săvârșită fapta (f.d. 15- 16).

În continuare, Colegiul a considerat că, acțiunile inculpatului Țîgîră Andrei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii s-a manifestat prin acțiuni concrete din partea lui Țîgîră Andrei și anume la data de 21.06.2018, aproximativ la ora 20:00

min, aflându-se în loc public, în apropierea blocului locativ situat pe xxxxx, intenționat fără motiv plauzibil, manifestând superioritate și desconsiderare față de cei din jur, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și normele de conduită general acceptate, a încălcat grosolan ordinea publică, iscând un conflict cu Rotaru Nicolae, în cadrul căruia, având un comportament batjocoritor față de acesta, înjosindu-i onoarea și demnitatea personală, l-a numit cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat o lovitură cu capul în regiunea feței, l-a doborât la pământ, iar după, cu ajutorul unui cuțit de bucătărie, amenințându-l cu moartea, i-a aplicat o lovitură în regiunea bărbiei.

Circumstanțele expuse supra se confirmă prin declarațiile depuse în cadrul ședinței de judecată, sub jurământ de partea vătămată Rotaru Nicolae, martorul Lidovscaia Măria, martorul Moroi Elena.

Relevant fiind că declarațiile inculpatului, dar și argumentele apărării în partea în care s-a invocat că conflictul l-a început Rotaru Nicolae și precum că el nu a avut cuțit în cadrul conflictului, nu pot fi reținute, or sunt combătute prin materialele cauzei, în acest sens, Colegiul reiterează că potrivit concluziilor raportului de constatare medico-legală nr.201822P0304 din 22 iunie 2018 și raportul de expertiză medico-legală nr.201822D0212 din 07 noiembrie 2018, la Rotaru Nicolae au fost depistate leziuni sub formă de plagă în regiunea bărbiei pe dreaptă, produsă în urma acțiunii unui obiect dur-ascuțit, excoriații ale brațului mâinii drepte, cutiei toracice pe dreaptă, în regiunea iliacă pe dreapta, regiunea genunchilor, care nu generează dereglări de sănătate mai mult de 6 zile și se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d. 13-14; 92-93).

În continuare, Colegiul a reținut că, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, motiv din care cerințele procurorului privind aplicarea unei pedepse mai aspre nu pot fi reținute.

La caz, Colegiul a reținut că, infracțiunea comisă de inculpat se atribuie infracțiunilor grave, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost reținute în sarcina inculpatului,

De asemenea, Colegiul a stabilit că Țîgîră Andrei a fost anterior judecat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2008, în baza art. 171 alin. (2) lit. c) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 5 ani și 6 luni, în baza art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 5 ani, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani în penitenciar de tip semiînchis, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 18 iulie 2017, Țîgîră Andrei a fost liberat condiționat de pedeapsa închisorii stabilite prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23.09.2008, conform art. 91 Cod penal, înainte de termenul rămas neexecutat de 1 an 6 luni 10 zile, cu obligarea acestuia de a nu comite alte încălcări.

Țîgîră Andrei a demonstrat, că nu a pornit pe calea corectării sale și pe data de 21 iunie 2018 a comis o altă infracțiune din categoria celor grave, în stare de recidivă periculoasă.

Reieșind din circumstanțele cazului, ținând, cont de scopul pedepsei penale, anume, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, Colegiul a considerat că, scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin aplicarea în privința lui Țîgîră Andrei a unei pedepse sub formă de închisoare de 4 ani, cu aplicarea art. 85 Cod penal și stabilirea unei pedepse definitive de 5 ani închisoare, care este proporțională faptelor comise.

Astfel, Colegiul raportând prevederile legale prevăzute la art. 227 și art. 229 Cod de procedură penală, cerință procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime totală de 448 lei în legătură cu efectuarea constatării medico-legale și a expertizei medico-legale din contul inculpatului Țîgîră Andrei în contul statului, Colegiul a decis a o admite ca întemeiată cu trecerea acestor cheltuieli în contul inculpatului, or în speță încasarea cheltuielilor urmează a fi privită ca o recuperare bănească a statului, care a suferit cheltuieli ca rezultat al comiterii faptei prejudiciabile de către inculpat.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, cu *recurs ordinar* de către avocatul Spînul Oleg în numele inculpatului Țîgîră Andrei, indicând temeiurile prevăzute la pct. 4,6,10 art. 427 alin.1 Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei și a sentinței cu trimiterea cauzei la rejudecare.

4.1 În motivarea cerințelor sale recurentul a indicat că, inculpatul Țîgîră Andrei este vorbitor de limbă rusă și din cauza lipsei interpretului a manifestat presiuni psihologice asupra sa, adică nu a fost asigurat cu interpret, prin ce i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Mai mult ca atât, Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău prin Decizia din data de 17 septembrie 2019, a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, cât și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău prin Decizia din 17.09.2019, la individualizarea pedepsei inculpatului Țîgîră Andrei cât și la interpretarea aplicării art. 90 Cod penal în privința acestuia, nu a luat în calcul persoana celui vinovat, nu a indicat concret motivul infracțiunii și care a fost rolul lui la stabilirea pedepsei.

Aduce avocatul în atenția Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție faptul că, instanța de fond cât și instanța de apel urma să aprecieze fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Remarcă apărarea că, pe parcursul judecării pricinii nici un martor audiat nu a văzut cum inculpatul a scos cuțitul sau a deținut la el un cuțit, în cazul în care condamnatul Țîgîră Andrei avea sa deține la el un cuțit sau un alt obiect ascuțit.

Mai mult ca atât, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 28.06.2018 a drumului de acces spre baza de metal a fost examinat si cercetat locul unde a fost săvârșită fapta, fără a fi depistat cuțitul.

Indică acuzarea că, parte vătămată a menționat că inculpatul doar l-a amenințat cu un cuțit, însă martorul acuzări Lidovscaia Maria a declarat că partea vătămată

Rotarul Nicolae și condamnatul Țîgîră Andrei se băteau, ambii erau jos la pământ tăvălindu-se. Prin urmare în declarațiile părții vătămate nu și-au găsit veridicitatea.

Mai mult ca atât, atenționează apărarea că, la materialele dosarului nu se ateste nici un corp delict care ar demonstra veridicitatea celor declarate de partea vătămată Rotarul Nicolae, prin urmare putem concluziona faptul că condamnatul Țîgîră Andrei nu a deținut la el în momentul conflictului un cuțit.

În concluziile relatează recurentul că, potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 201822P0304 din 22.06.2018 și raportul de expertiză medico-legală nr. 201822D0212 din 07.11.2018 în privința lui Rotaru Nicolae, nu este specificat expres faptul că plaga în regiunea bărbiei pe dreapta, este obținută în urma unei aplicări a cuțitului. Această plagă apărută pe corpul părții vătămate, putea fi obținută în urma interacționării cu alte obiecte care se aflau pe jos în urma altercațiilor.

Instanța de fond și instanța de apel, eronat a reținut calificativul agravant al componenței de infracțiune huliganismul prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța a reținut că, declarațiile părții vătămate Rotaru Nicolae a martorului Moroi Elena sunt veridice și le-a pus la baza sentinței de condamnare, prin care a adus direct atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale condamnatului Țîgîră Andrei, indiferent de faptul că sunt depistate mai multe discrepanțe în declarațiile părții vătămate și a martorului acuzării Lidovscaia Măria, ba chiar mai mult nu a fost identificat corpul delict la care face referire partea vătămată și anume cuțitul.

În acest context, dat fiind faptul că, Țîgîră Andrei anterior a fost condamnat la momentul săvârșirii infracțiunii ce i se impută acum, era în termen de probă, consider oportună față de acesta să fie aplicată prevederile art. 90 p. 11 Cod Penal, cu stabilirea unei pedepse pentru fapta non comisă sub formă de amendă.

5. La recursul ordinar declarat de către avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului Țîgîră Andrei, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, criticile formulate de recurent în partea ce ține de aprecierea probelor nu conțin indicii erorilor de drept și, respectiv, nu sunt motivate sub aspectul hotărârii contestate, ca fiind ilegală.

Cu referire la alegația recurentului privind pretinsa încălcare a dreptului la translator a inculpatului Țîgîră Andrei pe parcursul examinării cauzei, nu poate fi reținută altfel, decât o metodă de simulare, deoarece fiind asigurat cu apărător nu a înaintat careva cereri despre necunoașterea limbii de stat, dimpotrivă toate actele le-a semnat în grafia latină și ferm a susținut să facă declarații în limba de stat pe care o cunoaște bine.

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatului, Țîgîră Andrei, în baza art.287 alin.(3) Cod penal, a fost reținută în stricta conformitate cu prevederile art.art.6,7,61,75,85 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplica o pedeapsa echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Așadar, acuzarea consideră că, instanța de apel a examinat cauza penală de învinuirea lui Țîgîră Andrei în conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, indicând în procesul-verbal al ședinței de judecată probele cercetate.

Astfel, acuzarea constată, că instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală a dat apreciere întregului sistem de probe, corespunzător întemeiat a ajuns la concluzia respingerii cererii de apel ale avocaților Aftenii M. și Spînu Oleg, în interesele lui Țîgîră Andrei, ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței Judecătorei Hâncești, sediul Central din 15.04.2019.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit textului recursurilor se invocă, ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct. 4), 6),10) Cod procedură penală care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă judecata a avut loc fără participarea traducătorului; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6.1 Analizând materialele dosarului în raport cu temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, invocat de către avocatul Spînu Oleg în interesele inculpatului Țîgîră Andrei, precum că, *de către instanța de apel, inculpatul fiind vorbitor de limbă rusă, a fost încălcat dreptul acestuia la traducător*, Colegiul penal consideră că, argumentul recurentului cu referire la acest temei de casare este neîntemeiat. Or, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată de audiere a inculpatului acesta la întrebarea instanței acesta a declarat că, vorbește româna, a învățat în școala moldovenească, iar potrivit înregistrărilor audio al ședinței de judecată, care este parte componentă a procesului-verbal, se atestă

prezența interpretului la data examinării cauzei de 10 septembrie 2019 or, iar la întrebările instanței acesta a răspuns în limba de stat pe care o cunoaște la perfecție astfel se constată, că dreptul inculpatului a fost respectat.

6.2 Analizînd temeiul de casare a deciziei prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, invocat de către avocat, Colegiul penal I constată că, recursul nu a fost motivat sub acest aspect și mai mult ca atât, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 415, 417 alin.8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Colegiul constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că probele administrate au fost analizate obiectiv și a fost dat răspuns la toate argumentele expuse în apelul declarat de către procurorul în Procuratura r-lui Hîncești, Sturzu Veaceslav, de către apărătorul Aftenii Marin în interesele inculpatului Țîgîră Andrei și de către apărătorul Spînu Oleg în interesele inculpatului Țîgîră Andrei.

Nu poate fi reținut argumentul avocatului privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la alin. 3) la alin. 2) art. 287 Cod penal pe motiv că nu s-a confirmat prezența cuțitului. Or, potrivit declarațiilor părții vătămate cât și a martorilor Moroi Elena, Lidovscaia Maria se atestă prezența cuțitului în conflictul dintre Țîgîră Andrei și partea vătămată Rotaru Nicolai, fapt confirmat și prin concluziile raportului de constatare medico-legală nr.201822P0304 din 22 iunie 2018 și raportul de expertiză medico-legală nr.201822D0212 din 07 noiembrie 2018, potrivit căruia la Rotaru Nicolae au fost depistate leziuni sub formă de plagă în regiunea bărbiei pe dreaptă, produsă în urma acțiunii unui obiect dur-ascuțit, excoriații ale brațului mâinii drepte, cutiei toracice pe dreaptă, în regiunea iliacă pe dreapta, regiunea genunchilor, care nu generează dereglări de sănătate mai mult de 6 zile și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

6.3 Potrivit textului recursurilor se invocă, ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât soluția instanței fond prin care inculpatului Țîgîră Andrei în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, cu aplicarea prevederilor articolelor 6, 7, 61 și 75-77, 85 Cod penal i s-a aplicat o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale, soluție menținută de instanța de apel este una motivată în baza unei analize complexe a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului care a fost anterior judecat și demonstrând că nu a pornit pe calea corijării și a comis o infracțiune din categoria celor grave fiind în stare de recidivă periculoasă, urmărind și comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, considerând că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei

pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu aplicarea art. 85 Cod penal și stabilirea unei pedepse definitive de 5 ani închisoare, care este proporțională faptelor comise.

Această concluzie este legală, argumentată, bazată pe cumulul de probe, verificate și apreciate de instanța de apel, iar argumentele recurenților precum că, *instanța de apel la individualizarea pedepsei cât și la interpretarea aplicării art. 90 Cod penal în privința inculpatului, nu a luat în calcul personalitatea inculpatului* nu pot fi reținute, or, instanța de apel reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei stabilite la art. 75 Cod Penal, din caracterul infracțiunii, care este una gravă și ținând cont de faptul că inculpatul fiind anterior condamnat și liberat condiționat înainte de termen a comis o altă infracțiune din categoria celor grave a constatat că, pedeapsa stabilită inculpatului Țigîră Andrei este echitabilă.

Totodată, la caz se constată lipsa circumstanțelor care ar servi drept temei pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent precum că inculpatul ar putea fi corectat și reeducat fără izolarea de societate, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Subsidiar, Colegiul penal menționează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Colegiul penal, în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, constată că solicitarea avocatului privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă este lipsită de temei.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra căroră s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de pct. 4),6),10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului Țîgîră Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Țîgîră Andrei** **xxxxx** ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **26 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie